

Jest tam kaplica z czasów baroku.
Wnętrza, choć skromne, pełne uroku,
po lewej stronie znajdziesz, kolego,
grób Jana Dobką imć

Gdy już kaplicy przekroczysz drzwi,
zobaczysz, niemalże vis a vis,
dom Lubomirskich tynkiem pokryty,
dachówką chroni zaś jego szczyty.

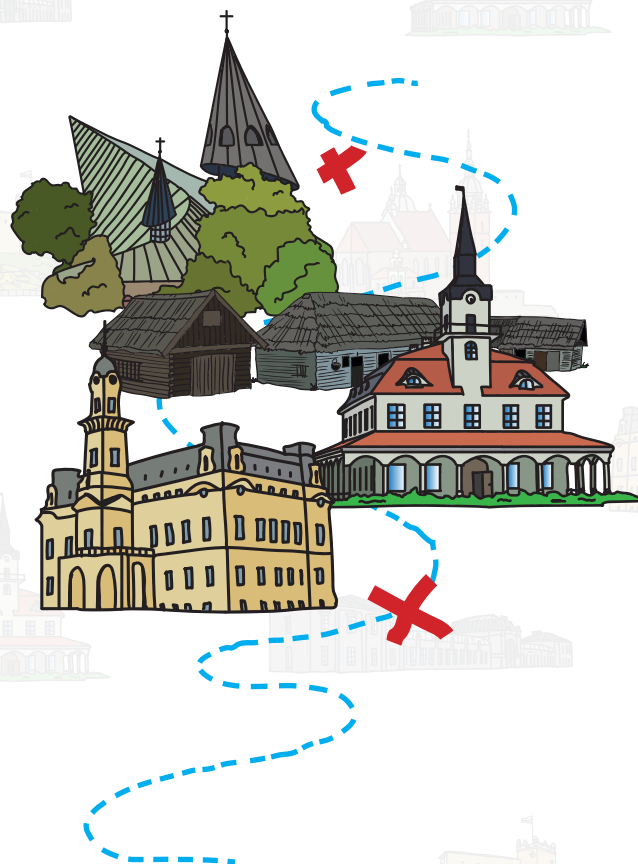
Nowy Sącz z tego na świecie słynie,
że losów rzeką przez niego płynie.
Stoi na Placu Maja Trzeciego
popiersie pana,
obok – budowla dla Żydów droga,
dom modlitw, co zwie się

Zaś nieopodal – wieża i ganek,
które zdobiły królewski,
a każdy w Sączu chętnie pamięta,
jak to bywali na nim książęta.

Poniżej zamku wije się rzeka,
której nurt szybko, jak czas ucieka.
Nie spiesz się jednak, drogi kolego,
bo tak naprawdę: nie masz do czego.

Ucz się historii, zwiedzaj do woli.
Wiedza pomaga – nigdy nie boli.

Odpowiedzi i wiersz w całości na: www.ziemiasadecka.info

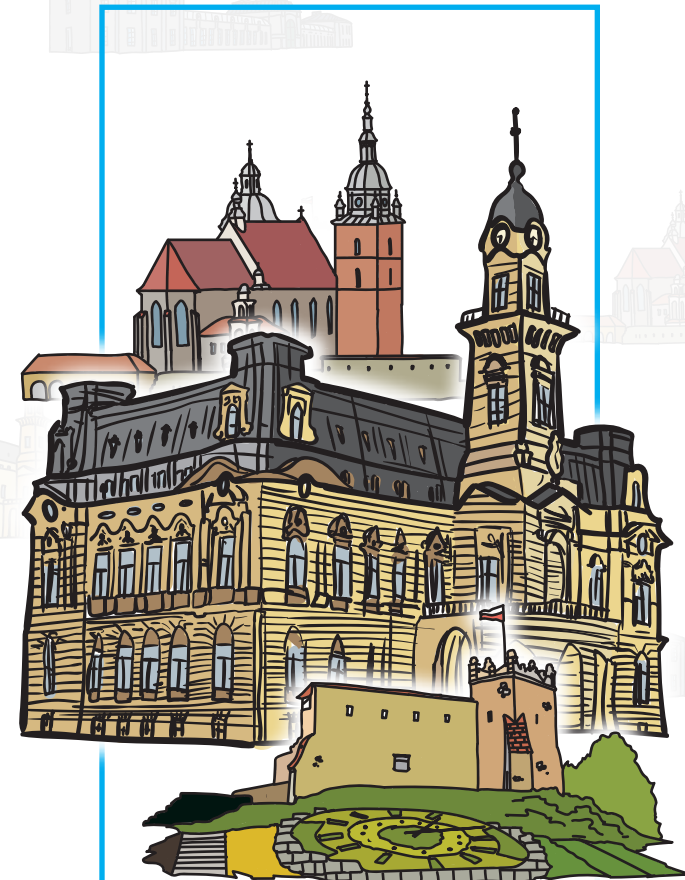

Centrum Informacji Turystycznej

ul. Szwedzka 2
33-300 Nowy Sącz
+48 18 444 24 22

www.ziemiasadecka.info
cit@nowysacz.pl

wiersz: CIT Nowy Sącz
skład: Jacek Polakiewicz
druk: NOVA SANDEC

Nowy Sącz
Miasto Królewskie

Quiz o Nowym Sączu

Sprawdź swoją wiedzę o mieście!

Witajcie w naszej pięknej krainie,
gdzie życie całkiem inaczej płynie,
gdzie z dumą czas się powoli sący,
przeszłość bogatą z przyszłością łączy.

Nie ma co lękać się dawnych czasów,
szumiących z gestych, beskidzkich lasów.
U nas historia skrzy się i mieni
z cegieł czerwonych, gładkich kamieni,
zza węglów na nas nieśmiało zerka
jak piękna panna w tonie lusterka.

Z historią trzeba się wszak polubić,
by się w przyszłości swej nie pogubić,
aby pamiętać, co już się stało
i jak na nasze dni to wpływało.

Więc wzuń na nogi wygodne buty,
wsłuchaj się w ciche, dziejowe nuty,
które w trzepocie skrzydeł gołębic
ukazą całe bogactwo głębi
czasów minionych, które falami
zlewać się lubią z naszymi dniami.

Przy Plantach stoi wiekowa szkoła,
przy niej zieleni się gmach,
a tuż naprzeciw podwójna wieża
ozdabia kościółek.....

Patrząc od niego w stronę zegara
zobacz, że jest tam budowla stara
a każdy w Sączu wie już od dziecka,
że ta kapliczka zowie się

Tuż obok – deptak i kamienice
zdobiące ulicę.
Tam zaś, gdzie bruk swe drogi krzyżuje,
postać z kamienia drogę wskazuje.

Król ten,, bo o nim mowa
(niechże się przy nim niejeden schowa!),
„ku wiekopomnej pamięci” stoi,
znakiem zaś jego jest herb

Gdy spojrzysz w prawo – następna droga,
a ta ulica zwie się
Bruk zaś kamienny, twardy, wytrwały
ochrania dawne obronne wały.

U ich podnóża plac jest targowy.
Kupisz tam kwiaty i prowiant zdrowy.
Dziesiątki daszków i liche ściany
chronią przed światem rynek.....

Idąc w kierunku ścisłej starówki
nie bój się podnieść do góry główki,
by odkryć piękno miasta starego,
skrytego w domach przy Sobieskiego.

Tam, gdzie się Lwowska krzyżuje z Ducha
niech każdy miasta historii słucha.
Dawny tu ratusz w górę się wznosi
i o uwagę mieszkańców prosi.

W wieku piętnastym ksiądz Oleśnicki
kupił od miasta dom zwan
Stał się on wówczas domem prastarym
dla kanoników pobliskiej

W głównym ołtarzu obraz – skarb Sącza,
z którym się miasta historia złącza,
o którą będą dbać pokolenia,
a wizerunek to

Gdy już opuścisz mury kościoła
z wieży ratusza kurant cię woła,
abyś odwiedził, dla wypoczynku,
kamieniem krytą powierzchnię

Na nim strumieniem tryską,
w wodzie blask słońca łamie się, błyską,
obok – na krzyżu postać wspartego
papieża

Jest też zakątek, tu, niedaleko,
pomiędzy rynkiem i górską rzeką.
Stoi tu stary klasztor (zadbane)
w ewangelików pieczę oddany.